

Sanctus • Henricus

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan lehhti 2/2024

Kuva: L.L.

KIRKKOHERRAN KALLIO JA KILPI

Kuva: Sergio Ocampo

Kirkkoherra Jean Claude Kabeza täytti 50 keväällä.

- Milloin pappiskutsumus heräsi?

”Synnyin Ruandassa 1974, kaupungissa, jonka nimi on Butare. Sekä isäni että äitini olivat katolilaisia. Sain ensikommunion 8-vuotiaana. Jo lapsena pappi näytti olevan hieno juttu. Ehkä se oli jo 8-vuotiaan pojan haave. Kävin Butaressa lukion, joka tarkoitti myös taloutta ja kirjanpitoa.”

Kirkkoherra ei halua kerrata Ruandan sotahistoriaa 1990-luvulla. Hän joutui pakolaiseksi. Ensin pakopaikka oli Kongon demokraattinen tasavalta.

20-vuotiaana hän sai tutustua espanjalaiseen Caritukseen. Hän huomasi, että kirkko myös auttaa konkreettisesti. Tämä vahvisti halua olla pappi, joka palvelee ja auttaa. Siinä oli vakaata kutsumusta jo.

Sitten piti taas paeta, sota oli levinnyt. Nyt pakomaan nimi oli Kongon tasavalta. 25-vuotias Jean Claude oli aktiivinen kirkossa, puhui kutsumuksestaan piispaalle ja sai opiskella vuoden seminaarissa siellä. Seuraavaksi hänet lähetettiin Kameruniin opiskelemaan filosofiaa, sitä kesti kaksi ja puoli vuotta.

Suomeen hän tuli 31-vuotiaana pakolaisen statuksella. ”Perheeseeni kuuluu opettajaäiti ja minulla on 7 sisarusta. Suomea piti opiskella kaksi vuotta. Sairaanhoidajaopinnot kestivät neljä vuotta Diakonia-ammattikorkeakoulussa. Suomen kansalaisuus tuli vuonna 2010.”

Vihdoin 39-vuotias Jean Claude Kabeza oli sairaanhoidaja ja Suomen kansalainen, mutta: hän tahtoi papiksi. Piispa lähetti hänet Ranskaan opiskelemaan teologiaa, siinä meni neljä vuotta.

”Olin 42, kun minut vihittiin papiksi 2016. Matkat jatkuivat: Turku, Kouvola, Helsinki.”

PAPPEUDEN PAIMENROOLI?

- Mitä pappeus sinulle on?

”Minulle pappeus on palvelemista; olennaista on Jumala Sana ja paimenen rooli. Pitää ja saa olla tavattavissa. Pitää olla avoin ja läsnä ihmisille.” Kirkkoherralla on paljon pastoraalisia töitä eli paimenena olemista normaalien messujen, sakramenttien ja ripin kuuntelemisen lisäksi.

”Se on yksittäisten ihmisten kohtamista henkilökohtaisesti.

Samalla kun puhun ihmiseltä ihmiselle, toinen voi luottaa, että olen pappi, vaitiolovelvollinen pappi. On ihmisiä, jotka pelkäävät vaikka virkamiehiä, minulta he uskaltavat kysyä. Pitää neuvoa avioliittoon aikovia, jotka tulevat eri kulttuureista. Pitää kuunnella traumoja ja vaikeuksia, ohjata oikeaan suuntaan. Sairaanhoidajan koulutukseni auttaa. Kysymykset ovat monenlaisia. Tätä osaa työstäni pidän tärkeänä palvelemisena. Se tuo onnea, kun voin auttaa.”

ILOT, SURUT, UNELMAT TYÖSSÄ?

”Iloitsen kääntyjistä, joukkomme kasvamisesta. Iloitsen vietnamilaisten nuorten ryhmästä, jota isä Joosef vetää. Sinne tulee opiskelijoita, joita ei ole kastettu. He kiinnostuvat ja tahtovat katoliseen kirkkoon.

Samalla minua surettaa, kun kirkkorakennuksemme on ahdas, ihan liian pieni meille. Unelmoin isosta kirkosta.”

- Rasittavatko talousasiat?

”Eivät”, sanoo kirkkoherra nauraen. ”Kirkko ei voi mennä konkurssiin, koska jaamme sakramentteja.”

SANA JA SINÄ?

- Mistä ammennat voimasi, Jumalalta ja rukouksesta tietenkin, mistä sen lisäksi? Jotain erityistä?

”Se on perhe! Keskustelen sisarus-teni kanssa melkein päivittäin, olen sisarteni lapsille tärkeä eno. Minulla on enon rooli. Vanhimpana lapsista olen ollut ja olen myös äidin tukena.”

- Kuinka paljon sinulla on päivässä aikaa rukoilla yksiksesi Jumalaa?

”Olen sitoutunut rukoilemaan hetkipalvelukset. Rukoilen aina ruusukon, sitä voi rukoilla myös ulkona kävellessä. Aamuisin luen päivän evan-ge-liumin yksin ja keskittyen rukoilevalla mielellä niin että se on rukousta samalla.”

- Onko sinulla mielirukousta?

”Isä meidän -rukouksessa on kaikki.”

- Millä kielellä rukoilet itseksesi?

”Hetkipalvelukset luen ranskaksi, ruusukon ruandaksi.”

- Ruandaksi?

”Olen oppinut sen jo lapsena juuri ruandaksi. Ruandassa ruusukon asema on vahva, ja jokaiseen salaisuuteen liittyy myös pieni lisärukous kuten pyyntö nöyryyteen tms.”

KIELTEN MÄÄRÄ PYÖRRYTTÄÄ

Ruandan kieli, millaista se on?

Kirkkoherra ei anna kielinäytettä vaan hakee ruandankielisen Raamatun.

Umutware w' abarinzi asiga mu gihugu abantu bake muri rubanda rugufi gusa, kugira ngo bahinge imizabibu n'imirima.

2 Abami 25:12

Katselen tekstiä, en edes aavista, mitä se voisi olla. Kirkkoherra kertoo, että hiippakunnassamme puhutaan 82 eri kieltä, ja kieliä on Afrikassa satoja, ehkä tuhat. Kielikysymys on tyrmävän iso, se on rikkaus mutta myös valtava hankaluus seurakuntatyössä. Se ei ole vain, kuten on muotia sanaa, haaste, se on oikeasti vaikeus. ”Moninaiset kielet ja kulttuurit! Olen joutunut tilanteisiin, jossa minun olisi ollut hyvä osata kaikkia kieliä. Meillä on joukossamme sellaisia kulttuureja, joissa yhä vanhemmat sopivat avioliitot.”

PYHÄN HENRIKIN SEURAKUNTA

- Miten haluaisit kehittää seurakuntaasi, meitä on 5000?

”Koen, että seurakunta on laajennettu perheeni. Ei sitä voi kehittää yksin. Olen keskusteleva ja kuunteleva. Kaikki vaatii yhteistyötä, aikaa, resursseja, kokouksia, vapaaehtoisten apua ja neuvoja. Kun asiat viipyvät, lohdutaudun sillä, että, seurakunta jatkuu, minä olen ohimenevä.”

- Miten sinulla riittää aikaa toisille papeille ja heidän tukena olemiseen?

”Se on ehkä toisinpäin. Isä Joosef on auttanut ja tukenut minua. On meillä hyvä kaveruus. Huomaamme toisen tarpeet, puhumme.”

- Miten paljon työaikaasi vie yleisviikarina oleminen?

”Kokouksia on joka viikko, on paljon asioita: nytkin Stella Maris, Espoon luostari, katolinen koulu, hiippakuntajuhla jne.”

- Kerkeätkö ulkoilla?

”Kyllä, juoksen viikossa 20 kilometriä.”

ELÄMÄN OHJENUORIA?

- Olet kertonut, että rakastat Neitsyt Mariaa. Kuka on suosikkipyhimyksesi?

”Kalkutan äiti Teresa. Minua puhuttelee miten hän sanoi ja ymmärsi Kristuksen lauseen ’Minun on jano’.

- Minkä Raamatun kohdan otit pappisvihkimyksessä ohjenuoraksi?

”Psalmin 18:3b. Jumalani, sinuun minä turvaudun, sinä olet kallio, olet kilpeni, sinulta saan avun ja suojan.”

Lemmikki Louhimies

Lahjaksi olette saaneet. Lahjaksi antakaa!

Matt. 10:8

Pyhä Ursula oppilaidensa ympäröimänä Kannaksen Uudellakirkolla noin vuonna 1910

Viime aikoina lasten ja nuorten hyvinvoinnista on keskusteltu paljon, ja syystäkin.

Useiden tutkimusten tulokset ja monet tapahtumat ovat herättäneet huolta lasten ja nuorten hyvinvoinnin tilasta. Lisäksi merkit viittaavat siihen, että tilanne on heikentynyt nopeasti ja huomattavasti. Ongelmaan liittyy myös useita eri ulottuvuuksia. Asia on äärimmäisen tärkeä ja koskettaa koko yhteiskunnan tulevaisuutta, koska vastuu lasten ja nuorten hyvinvoinnista kuuluu meille kaikille.

Miten tähän tilanteeseen voi vaikuttaa? Kuinka tämännäpäiväisessä, nopeasti muuttuvassa, levottomuuksia sekä epävarmuutta täynnä olevassa maail-

massa voidaan saada lapset ja nuoret tuntemaan itsensä onnellisemmiksi ja vahvemmiksi? Kuinka voimme lisätä heidän luottamustaan parempaan, valoisampaan tulevaisuuteen?

Asiantuntijoiden apua sekä tukea tarvitaan entistä enemmän. Heidän apunsa on korvaamaton, mutta onko se täysin riittävä?

Lapset ja nuoret tarvitsevat enemmän huomiota. He tarvitsevat meitä aikuisia vanhempia: perheitä, opettajia, kasvattajia. He kaipaavat välittäviä aikuisia. Ihmisiä, jotka ovat lähellä, jotka rakastavat, ymmärtävät, osaavat kuunnella ja ohjata viisaasti eteenpäin. He tarvitsevat ihmisiä, jotka auttavat löytämään tien Jumalan luo ja kirkon

yhteisöön. Ihmisiä, jotka auttavat ymmärtämään uskon ja hengellisyuden rakentavia vaikutuksia ihmisten elämässä sekä uskonnon merkitystä ihmisenä kasvamisessa antaen samalla esimerkin, joka voi vahvistaa lasten ja nuorten omaa kristillistä identiteettiä.

Meidän on annettava lapsille ja nuorille mahdollisuus oppia tuntemaan Jumalaa. He tarvitsevat meitä, jotka olemme saaneet uskon lahjan ja ymmärtäneet sen vaikutuksen. Meidän on välitettävä lahjaksi saamamme eteenpäin. Tämä on kirkon tehtävä, tämä on meidän kaikkien tehtävä.

Vaikka tunnemme oman puutteellisuutemme, tiedämme, miten paljon Jumala meitä rakastaa. Vaikka tunnemme joskus tämänpäiväisessä kiireisessä ja monimutkaisessa maailmassa olevamme yksinäisiä, voimattomia ja pettyneitä, tiedämme, kuka antaa elämällemme suunnan, toivon, voiman ja kestävyuden. Luottamalla Jumalaan tiedämme, että meidän ei tarvitsekaan pärjätä elämässämme yksin omilla voimillamme. Jumala, Sanan, kirkon ja sakramenttien kautta, tarjoaa meille valtavan voiman. Sakramentit ravitsevat, vahvistavat ja parantavat meitä. Uskon kautta pystymme myös näkemään elämän tapahtumat eri valossa. Usko johtaa meitä näkemään toisessa ihmisessä veljen ja sisaren sekä sen, että olemme kaikki yhdenvertaisia ja rakkaita Jumalan silmissä. Tämä uskon kokemus meidän on välitettävä eteenpäin.

Usko on meidän suuri aarteemme. Ammentakaamme tästä aarteesta ja

kamalla se lasten ja nuorten kanssa. Sen olemme saaneet lahjaksi ja lahjaksi meidän on se annettava. Se on arvokkain ja kaunein perintö, jonka pystymme koskaan heille välittämään.

Pyhä Ursula Ledóchowska, muiden lukemattomien Jumalan pyhien ystävien kanssa, on ymmärtänyt sen hyvin. Hänen elämässään ja kirjoituksistaan heijastuu usko ja luottamus Jumalaan; varmuus siitä, että ainoastaan Jumalan avulla ihminen voi löytää itsensä, oman arvonsa, täyttymyksensä ja onnellisuutensa. Nämä arvot olivat myös keskeisiä hänen opetus- sekä kasvatustyössään lasten ja nuorten kanssa.

”Jeesus ajattelee minua jatkuvasti, hän seuraa elämäni, sanojani, tekojani, ilojani ja kärsimyksiäni voidakseen jatkuvasti tukea, lohduttaa, rohkaista ja nostaa minua kohti jumalallista elämää.”

”...Vaikka elämä olisi pimeää kuin yö, luottakaa – Jeesus voitti maailman ja koko sen kurjuuden.”

”Älkäämme koskaan lakatko rukoilemasta ja luottamasta. Vaikka kaikki näyttäisi olevan menetetty, Jeesus voi kaiken.”

Rukoilkaamme paljon kaikkien lasten ja kaikkien nuorten puolesta. Katedraalissamme rukoilemme ruusukrukousta lasten ja nuorten puolesta joka maanantai ennen iltamessua klo 17.30 alkaen. Tervetuloa mukaan.

ursuliinisisar Renata Glucha

Crotalus ylätti!

Kuva: Sergio Ocampo

Oliko kukaan yllätynyt puisen tardin äänestä kiirastorstain messussa? Minä olin.

En tunne liturgiaa syvällisesti, mutta tunnen messun tarpeeksi hyvin tunnistakseni pienet muutokset, joita saattaa tapahtua messussa vuoden aikana, varsinkin kun nämä muutokset tapahtuvat pyhällä viikolla. Kiirastorstain koin iloisen yllätyksen, kun kuulin kahden tai kolmen alttarikellon soivan keskellä messun Gloria-osaa – yleinen odotukseni on kuulla niitä konsekraation eli leivän ja viinin pyhittämisen aikana. Tämä ei ollut ensimmäinen kerta, kun huomasin tämän muutoksen. Yllätykseni tuli seuraavaksi.

Kun konsekraatio tapahtui, soitettiin puista kelloa eikä metallisia alttarikelloja. Tietenkin tämä kiinnitti huomioni. Niinpä messun jälkeen juoksin Viktor Torresin luo ja tein lyhyen haastattelun.

En tunne Viktoria henkilökohtaisesti, mutta alttaripoikana palvelevalta pojaltani olen kuullut Viktorin opiskelevan Roomassa. Olin oikeassa olettaessani, että Viktor pystyisi kertomaan minulle lisää puisesta kellosta, sen käytöstä ja joistakin muista mielenkiintoisista kellojen soittoon liittyvistä asioista tämän messun aikana. Tässä tulee, mitä opin.

Alttarikellot konsekraation aikana on tarkoitettu kiinnittämään huomiota tarkalleen siihen hetkeen, jolloin transsubstantiaatio (eli leivän ja viinin muuttuminen Kristuksen ruumiiksi ja vereksi) tapahtuu. Mielenkiintoista on, että tämä käytäntö otettiin käyttöön noin 1000-luvulla.

Kiirastorstain messussa alttarikellot soivat Glorian aikana. Muistakaamme, että Gloria on ylistyslaulu Jumalalle korkeuksissa:

Gloria in excelsis Deo...

Nyt kun kirjoitan tätä juttua, huomaan, etten valitettavasti esittänyt Viktorille tärkeää, täydentävää kysymystä, siis onko hyvin tiedossa, missä Glorian kohdassa alttarikellot soivat vai onko se hetki esiintyvän papin harkinnan varassa...?

Joka tapauksessa, lisälukemisen mukaan esiin tulee kaksi asiaa. Ensimmäkin kellojen soittaminen Glorian aikana ei ole yleinen käytäntö, ja toiseksi se riippuu papista. Mutta ennen kaikkea kellojen on tarkoitus muistuttaa meitä, minun mielestäni ainakin, viimeisen ehtoollisen ilosta ja Kristuksen tulevan uhrin odotuksesta.

Glorian jälkeen ja kiirastorstaista lähtien alttarikellot ovat hiljaa pääsiäisvigiliaan asti. Siksi konsekraatiota varten soi crotalus-kello.

Crotalus on puinen läppä tai räikkä. Nimi tulee latinan sanasta crotalum, joka viittaa kastanjetteja muistuttavaan lyömäsoittimeen. Crotalus korvaa alttarikellot kiirastorstaina, pitkänäperjantaina ja pyhänä lauantaina, jotka muuten tunnetaan ”pääsiäisen kolmena pyhänä päivänä” (Triduum Paschale). Niille, jotka eivät kiinnittäneet huomiota tähän ääneen, voin omasta puolestani sanoa, että ääni on kaukana kauniista, se on epämiellyttävää, kuivaa puista kolinaa.

Nyt minulla on enemmän tietoa seuraavaa kiirastorstaita varten. En enää tule yllättymään puisesta äänestä messun konsekraation aikana.

PS. Suuri kiitos Viktor Torresille nopeasta haastattelusta.

Sergio Ocampo

Ensikommuuniomessuja toukokuun valossa ja vihreydessä

Kesällä 2023 lasten perheet saivat kutsukirjeen sakramenttiopetukseen kirkkoherra Jean Claude Kabezalta. Opetukseen osallistuivat katoliseen uskoon kastetut lapset. Opetus jakautuu kahden osaan: parannuksen sakramenttiin valmistautumiseen ja eukaristian sakramentin vastaanottamiseen.

Ryhmät kokoontuivat kuutena lauantaina syksystä 2023 aina kevääseen 2024 Henrikissä tai Tapanilassa. Henrikissä opetuksesta ja ohjauksesta vastasivat kirkkoherran lisäksi sisar Eugenia neljän avustajan kanssa ja Tapanilassa Juho Kyntäjä. Lasten omat vanhemmat tukevat opetusta osallistumalla lastensa kanssa messuihin sunnuntaisin ja lauantaisin opetuspäivinä.

Päivää ennen juhlallista messua lapset valmistautuivat eukaristian vastaanottamiseenriippäytymällä. Ensi kertaa elämässään he tunnustivat syntinsä Jumalalle papin välityksellä ja saivat Jumalalta anteeksiannon papin kautta. Tämä on lapsille silmin nähden vapauttava ja rohkaiseva tapahtuma.

Lasten ilo ja riemu puhkeaa kukkaan sunnuntaina, jolloin oli suuri juhlapäivä. Aikuisten tavoin he saivat ensi kertaa elämässään vastaanottaa Herramme Jeesuksen Kristuksen eukaristiassa, joka on todellinen sielumme ja ruumiimme ravinto ja elämän lähde.

Eeva Vitikka-Annala

Seurakunnan henkilöuutisia

5.5.2024 Suomenkielinen ensikommunioryhmä.....27 lasta

12.5.2024 Suomenkielinen ensikommunioryhmä.....25 lasta

12.5. Tikkurilan ensikommuunioryhmä.....3 lasta

19.5. Ruotsinkielinen ensikommuunioryhmä.....9 lasta

Kuva: Anneli Oula

19.5. Ensikommunio Porvoossa

19.5. Englanninkielinen ensikommunio (vahvistusryhmän kanssa)

26.5. Englanninkielinen ensikommunioryhmä.....8 lasta

Kuva: Anneli Oula

KAUNEUS KUIN TUULI?

Yksitoista huomiota siitä, miksi kirkkorakennuksen, kirkon liturgian, kuvien, esineiden, asujen ja musiikin pitää olla kauniita? Miksi psalmien pitää olla käännöksinäkin kaunista kieltä?

Koska

Kauneus yhdistää sisäisen pyhyiden ulkoisiin pyhyiden ilmaisuihin.

Liturgian kauneus kutsuu, se yhdistää meidät näkymättömään maailmaan.

Kirkon kauneus, kuten kaikki kauneus, harmonisoi sielua.

Runollinen ote tekstissä, musiikissa, kuvissa ja tiloissa antaa kauneuden kokemuksia, jotka taas syventävät pyhyiden kokemista.

Kauneus hengittää, se ilmentää Jumalaa, kutsuu luokseen ja tenhoaa, koska Jumala sen loi.

Kohti kauneuden valoa tahdomme mennä ja laulaa yhdessä näkymättömien enkelten kanssa.

Kaikki kaipaavat kauneutta (uskonnottomat itseltään salaa), sillä kauneuden kaipuu on Jumalan ikävää.

Kauneus kutsuu olemassaoloon, se on muistumaa paratiisista ja lupausta tulevasta taivaan puutarhasta.

Kauneudessa on vitaalisuutta; salaista energiaa.

Kauneus säikkyy sääntöjen rautalankoja; se on kuin tuuli, vapaa ja ilmava. Tahdomme sen yllättävän, hurmaavan.

Kauneus lohduttaa ja parantaa, on kuin pyhä ”tuuli” (Ruah) eli Pyhä Henki.

Lemmikki Louhimies

E.L.

Kauneus hengittää,
se ilmentää Jumalaa,
kutsuu luokseen ja tenhoaa,
koska Jumala sen loi.

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan kesän viikko-ohjelma

AAMUMESSU	tiistai, torstai	07.30
ILTAMESSU	maanantai, keskiviikko, perjantai, lauantai	18.00
ADORAATIO	kuukauden ensimmäisenä perjantaina (7.6., 5.7., 2.8.) iltamessin jälkeen	klo 21.00 asti

HUOM! Kesäkuun aikana rukoilemme Jeesuksen Pyhän Sydämen litanian iltamessin jälkeen.

RIPPITILAISSUUS

Lauantaisin 17.00 –17.45 ja ma, ke, pe
klo 17.30 sekä ennen sunnuntain messuja
ja sopimuksen mukaan.

HUOM!

OHJELMAAN VOI TULLA MUUTOKSIA!

HUOM!

Ajantasaiset tiedot messuista ja muista
tapahtumista löytyvät seurakunnan
tapahtumakalenterista: <https://henrik.katolinen.fi> tai hiippakunnan verkkosivustolta: <https://katolinen.fi/seurakuntien-ohjelma/>

MYANMAR JA SUOMEN KIELEN OPPIMINEN

Suuri kaupunki on Yangon, pääkaupungin nimi suomalaisin silmin tosi vaikea:

Naypyidaw
(burmaksi နေပြည်တော်
ne-pranytau [nèpjìdò])

Henrikissä on uusi kappalainen isä Amando Dee Di. Hän on Myanmarista, maasta, jonka entinen nimi oli Burma. Hän on kaukana kotoa! Meidän tehtävämme on tutustua häneen, ymmärtää hänen taustaansa ja kielivaikeuksiaan. Ehkä seuraavaan lehden numeroon saamme hänestä haastattelun.

Myanmar, missä? Naapureina ovat mm. Intia, Kiina, Thaimaa, Laos. Siellä on mangrovemetsiä, sokeriruokoa ja oopiumiunikkoja. On sademetsää, hirmumyrskyjä; on timantteja, metalleja, maakaasua – ja taisteluita ryhmiensä välillä.

World Watch List toteaa, että Myanmarissa on 55,7 miljoonaa asukasta, joista vain 4,5 miljoonaa on kristittyjä. Buddhalaiset ovat enemmistö, muslimeja on 4 %. Vuoden 2021 sotilasvallankaappauksen jälkeen kristittyihin on kohdistunut väkivaltaa ja tiukempia rajoituksia. Jatkuvilla konflikteilla on tuhoisa vaikutus, kristittyjä on ajettu

kodeistaan ja kirkkoihin on kohdistunut hyökkäyksiä.

Myanmarin liiton tasavalta

ပြည်ထောင်စု သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

(Pyi-daung-zu Myan-ma Naing-ngan-daw)

Isä Amando tulee maasta, jonka omalla kielellä on omat aakkoset, mutta 45 miljoonaa ei osaa lukea ja on television puheiden varassa. Kovasti ryhmät tais-televat, mutta miten sotilaat osaava lukea aseitten käyttöohjeita? Onko heillä kuin Ikean ohjeet?

Googlaamalla sanalla ”Myanmar” saa näkyviin kolmesataa valokuvaa maasta, jossa puhutaan burman kieltä.

Burman kielen omat kirjaimet näyttävät meistä vaikeilta. Kielessä ei ole monikkomuotoa, joten koko kielen ajattelu menee uusiksi, kun sieltä tulleen pitää oppia meidän äänneisiimme perustuvia aakkosia. ”Burmalainen” kirjoitettuna heidän kirjaimillaan:

မြန်မာ burmalainen

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
tít	nhít	ttōng	lĕi	ngā	chào	khù nit	shít	kō	tít sé

Burmalaiset numerot näyttävät mahdollisilta ääntää mutta nuo aakkosten kuviot! Ainoastaan nolla ja kuutonen näyttävät jotenkin tutuilta.

Ymmärrämme: on vaikea burmalaisen oppia suomea. Tärkeää se olisi kuitenkin kaikille muualta tulleille! **Ilman suomen kielen taitoa ei voi käyttää Suomen hienouksia: luotettavaa tietoa ja ilmaisia kirjastoja.**

Kielen opiskelu vaatii sisua. Jos joku, minkä kielinen tahansa, haluaa saada suomen kielen opetusta, pitää ilmoittaa halukkuutensa kirkkoherralle. Monilla meistä on sellaisia koulukokemuksia, että luokassa nauretaan, jos sanoo väärin. Siksi kielen opiskelu voi pelottaa, mutta Henrikissä on mahdollista saada pienryhmiä tai jopa henkilökohtaista opetusta. Suomenkieliset tahtovat opettaa ja samalla tutustua. Vanhemmilla ihmisillä on rimakauhua uuden kielen opiskeluun. Seurakuntamme seniorit kokoontuvat aina kuukauden kolmantena tiistaina klo 12. Tulemalla mukaan voi löytää henkilökohtaisen kielioppaan.

Isä Amando on tullut Jyväskylästä Helsinkiin meidän seurakuntaamme. Meidän on lähestyttävä häntä, jotta hän tuntisi olevansa tervetullut. Tahdomme toki, että hänen olonsa olisi kotoisa.

Lemmikki Louhimies

TAPAHTUMIA ♦ UUTISIA ♦ TAPAHTUMIA ♦ UUTISIA

KIRKKOKAHVIT
 KESÄN AIKANA 1.6.–31.8.2024
 PIDETÄÄN KESKIVIIKKOISIN
 ILTAMESSUN JÄLKEEN.

 TERVETULOA!

Toivotamme lukijoille siunattua, levollista ja rentouttavaa kesää!

LUKUVUODEN 2024–2025 ENSIKOMMUUNIO- OPETUSKERRAT

lauantaisin klo 10.00–13.15
 Opetuskerrat (Pyhän Henrikin seurakuntasalin alapuolella lastentarhan tiloissa, Puistokatu 1 A):

21.9.2024	25.1.2025
26.10.2024	1.3.2025
23.11.2024	29.3.2025
	26.4.2025

Tapanilan ensikommunion opetus-
 kerrat ilmoitetaan myöhemmin.

Yhteyshenkilöt:

khra isä Jen Claude Kabeza, puh. 046
 955 2353 , henrik@katolinen.fi tai sisar
 Eugenia Szwedo puh. 050 574 7251,
 ursuliinit@elisanet.fi

LUKUVUODEN 2024–2025 VAHVISTUSKURSSI

Opetuskerrat (Pyhän Henrikin seurakuntasalin alapuolella lastentarhan tiloissa, Puistokatu 1 A):

7.9.2024	11.1.2025
5.10.2024	8.2.2025
9.11.2024	8.3.2025
7.12.2024	5.4.2025
	3.5.2025
	23.8.2025

Ohjelmaan kuuluu myös 5 päivän leiri,
 joka pidetään kesäkuussa 2025. Paikka
 ja aika ilmoitetaan myöhemmin.

Yhteyshenkilöt:

khra isä Jen Claude Kabeza, puh. 046
 955 2353, henrik@katolinen.fi tai sisar
 Eugenia Szwedo, puh. 050 574 7251,
 ursuliinit@elisanet.fi

Posti Green

Jos vastaanottajaa ei tavoiteta,
lehti pyydetään palauttamaan
osoitteella:

SANCTUS HENRICUS,
PYHÄN HENRIKIN AUKIO 1
00140 HELSINKI

PYHÄN HENRIKIN KATEDRAALIN PIHAN KUNNOSTUS

Monet ovat varmasti huomanneet, että Pyhän Henrikin katedraalin pihan istutukset ovat alkaneet olla melko iäkkäitä ja siitä johtuen huonokuntoisia. Iso kuusi, joka oli vuosikymmeniä kasvanut pihalla, jouduttiin viime elokuussa kaatamaan, kun se alkoi olla niin pahasti kallistunut. Oli uhkana sen kaatuminen seuraavassa myrskyssä seurakuntasalin päälle.

Pihan ilmeen parantaminen aloitettiin kirkon eteläsivustalta, johon toissa kesänä istutettiin ihanasti kukkivia hortensioita. Seuraavaksi on katsottu ajankohtaiseksi uusia pihan nurmikko, joka on päässyt pahasti painumaan. Kirkkoherra isä Jean Claude päätti, että samassa yhteydessä on syytä miettiä muitakin uudistuksia pihalle. Erityisenä tarpeena on seurakuntalaisten puolelta toivottu pihalle istuskelumahdollisuutta. Pihan oleskelualue voisi toimia laajennuksena seurakuntasalille, joka tahtoo jäädä ahtaaksi seurakuntamme kasvaessa voimakkaasti.

Uuden pihasuunnitelman laatijaksi valittiin Maisema-arkkitehtitoimisto Ruokonen Oy. Maisema-arkkitehti Riia Ruokonen on tehnyt pihasuunnitelmat useisiin suojeltuihin kohteisiin arvoympäristössä kuten Rauman Pyhän Ristin kirkko ja aivan Pyhän Henrikin katedraalin vieressä sijaitseva Marmoripalatsi.

Maria Ailio

Vasta istutetut hortensiat kesällä 2022
Kuva: Heikki Kymäläinen

SANCTUS HENRICUKSEN TOIMITUS: Päätoimittaja isä Jean Claude Kabeza. Toimituksessa lisäksi: Heikki Aronpää, Anneli Oula, Alpo Penttinen, Lemmikki Louhimies, Joona Korteniemi ja sr Renata Glucha. Seuraavaan lehteen tarkoitettu aineisto pyydetään lähettämään SH:n toimitukselle. Toimituksen osoite: Sanctus Henricus, Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki, puh. 09 637 853. Lehti on luettavissa myös osoitteessa www.henrik.katolinen.fi.